

Op 1 oktober 2018 zijn bij de raadsgriffie vragen binnen gekomen van de heer Jan Willem Elferink van de fractie PVV gericht aan de voorzitter van de Raad op grond van ex artikel 35 van het Reglement van Orde voor de vergaderingen en andere werkzaamheden van de Raad. Het college van Burgemeester en Wethouders beantwoordt de vragen als volgt.

Betreffende beantwoording schriftelijke vragen van de heer Jan Willem Elferink (PVV) inzake aanvullende vragen n.a.v. onderzoek GGD Twente naar de relationele en seksuele gezondheid onder jongeren.

Op 20 september jl. hebben een groot aantal fracties art 35 vragen ingediend naar aanleiding van de gepubliceerde cijfers van de GDD waaruit naar voren komt dat 45% van alle jonge meisjes tot 25 jaar wel eens een ongewenste seksuele ervaringen heeft ondervonden, Ook de PVV was mede-indiener van de vragen, maar gezien het maatschappelijk beeld van de laatste jaren toch een aantal verdiepende vragen.

De PVV-fractie wil de volgende vragen stellen over de gepresenteerde cijfers van de GGD Twente:

Vraag 1:

Zijn de percentages van respectievelijk 45% en 16% gegroeid ten opzichte van andere jaren/perioden?

Antwoord:

Dit onderzoek is in 2017 voor het eerst uitgevoerd in Twente. We kunnen dus geen antwoord geven op de vraag of de Twentse percentages veranderd zijn.

In het landelijke onderzoek (Rutgers en Soa Aids) wordt wel een vergelijking gemaakt tussen 2017 en 2012. Zij benoemen het volgende:

- Seksuele grensoverschrijding komt in 2017 iets minder vaak voor dan in 2012.
- Ten opzichte van 2012 is de groep jongeren die seksueel geweld (gedwongen zijn tot seksuele handelingen en/of manuele, orale, vaginale of anale seks tegen de wil hebben gehad) heeft meegemaakt iets kleiner geworden.
- Bij meisjes is er wel een lichte stijging in ervaring met ongewilde aanrakingen.

Vraag 2:

Liggen hier bepaalde redenen en/of oorzaken aan ten grondslag?

Antwoord:

Zie antwoord op vraag 1.

In het landelijke onderzoek wordt wel de volgende relatie beschreven:

Jongeren die wel eens seks hebben onder invloed van alcohol of drugs hebben relatief vaak seksueel geweld meegemaakt. Andere belangrijke factoren die samenhangen met seksueel geweld zijn het versturen van een naaktfoto of - filmpje van zichzelf of het laten zien van seksuele handeling(en) tijdens een videochat (sexting), daten via een datingapp in de afgelopen 6 maanden, een minder positief lichaamsbeeld, een minder goede psychische gezondheid en thuis emotioneel verwaarloosd of mishandeld zijn.

Vraag 3:

Is het aantal aangiftes toegenomen en kan er iets gezegd worden over de daders?

Antwoord:

De afdeling zedenzaken van de Nationale Politie eenheid Oost Nederland geeft aan dat het aantal aangiftes is toegenomen. Er is met name een toename te zien in het jaar 2018 t/m september.

Volgens het onderzoek is in 87% van de gevallen de seksuele handeling verricht door een jongen of man. In 11% van de gevallen wordt een meisje of vrouw als schuldige aangewezen. Vaak zijn degenen die deze ongewenste handelingen uitvoeren ouder dan het slachtoffer. In een derde van de gevallen zijn dader en slachtoffer ongeveer even oud

Het landelijk onderzoek geeft hierover het volgende aan:

Bij meisjes was de ander meestal een man en meestal haar (ex)vriend of een bekende. Voor jongens is dit even vaak een man (44%) als een vrouw (42%) en is de ander vaak een losse sekspartner. Jongens zijn vaker slachtoffer van een groepsdelict: bij 14% van de jongens en 5% van de meisjes was er sprake van seksueel geweld door meerdere personen. Voor zowel jongens als meisjes geldt dat het meemaken van seksueel geweld meestal plaatsvond met iemand die ongeveer even oud of ouder was dan de jongere zelf. In 30% van de gevallen van seksueel geweld was de ander minstens 5 jaar ouder.

Vraag 4:

Is er überhaupt wel aangiftebereidheid, indien dit niet het geval is, waarom gebeurt dit niet?

Antwoord:

Hierop is geen eenduidig antwoord te geven, de aangiftebereidheid is afhankelijk van vele zaken. Bij het Centrum Seksueel Geweld Twente-Achterhoek (CSG) was er in 2017 bij 55% van de slachtoffers die hulp hebben gekregen sprake van aangiftebereidheid. Maar het zou kunnen dat deze slachtoffers, omdat ze actief hulp hebben gezocht, ook sneller bereid zijn om aangifte te doen. Redenen waarom wel/geen aangifte wordt gedaan verschillen heel erg per situatie. In de praktijk blijkt dat een van de belangrijkste redenen om geen aangifte te doen is dat het een heel traject is waarbij het slachtoffer vaak herinnerd wordt aan wat er is gebeurd. Dit terwijl slachtoffers in het algemeen zo snel mogelijk deze nare ervaring willen vergeten. Daarnaast kunnen 'angst om naar buiten te komen met het verhaal' of 'bang om niet geloofd te worden' redenen zijn om geen aangifte te doen. Tot slot speelt ook mee dat het vaak situaties zijn die een op een zijn gebeurd en waarbij de bewijslast heel moeilijk rond te krijgen is. In dat soort situaties komt het ook niet altijd tot een aangifte.

Volgens de richtlijnen wordt voor een aangifte eerste een intake gesprek (IG) gehouden. In 2018 t/m september zijn er 135 intake gesprekken gehouden. Bij 70 incidenten volgde een aangifte.

Vraag 5:

Kunt u zeggen of het lastigvallen van meisjes en jongens ook in groepsverband plaatsvindt en zo ja, of dit toeneemt?

Antwoord:

Nee. Het landelijk onderzoek over 2017 geeft aan dat jongens vaker slachtoffer zijn van een groepsdelict: bij 14% van de jongens en 5% van de meisjes was er sprake van seksueel geweld door meerdere personen.

Enschede, 30 oktober 2018

Burgemeester en Wethouders van Enschede,
de loco-Secretaris, de Burgemeester,

E.A. Smit

dr. G.O. van Veldhuizen